

311. A földi küzdelem, harc múltán...

1. A föl - di küz - de - lem, harc múl - tán Vár ben - nün -
Hol már nincs jaj a bol - dog aj - kán, S el - nye - ri

ket az ö - rök - lét,
Is - ten bé - ké - jét. A - mi - lyen volt a

szor - ga - lom, O - lyan lesz ott a ju - ta - lom.

2. Itt keresem, ott megtalálom Az üdvöt és megújulást,
Az élet lesz ott a sajátom, S nyer hűségem jutalmazást.
Örökké Istent dicsérem, Szeretetéét élvezhetem.
3. Istennek titkos bölcsességét Csodálva szemlélhetem ott,
És látom mindennek majd végét, Mi itt még homály és titok.
Amit már itt adott nekem, Azt én meg nem köszönhetem.
4. Örökké fogom ott dicsérni Istent, ki velem oly jót tett,
S a boldog lelkekkel Őt áldni, Ki igaz úton vezetett.
Ott szemtől szembe láthatom Őt, ki itt volt a vigaszom.
5. Mily édesen fog Jézus hívni, Mondván: vedd üdvösségedet!
Itt kíván engem elkészíteni, S a bűntől óvni lelkemet.
Ó, Isten, néked mily kedves, Ha az ember engedelmes.
6. Mi a lét minden szenvedése, A baj, küzdelem, s lelki harc,
Ha gondolunk az üdvösségre, Mely örökkön-örökké tart;
Az üdvösséghez semmiség A földi harc és szenvedés!